

455. Testvérek, menjünk bátran

Bastiaans J. G., 1866.

E H7 E c#m A H7/D# E
E f#m/A H7 E c#m H7/D# E

Test - vé - rek, men - jünk bát - ran, Ha - mar le - száll az éj, E

E F#m/A# E/H H E c#m7 F#7 H
c#m f#m/A E/G# H E F#7 H

föl - di pusz - ta - ság - ban Meg - áll - ni nagy ve - szély. Hát

A f#m H7/D# E A C#7/E# f#m /D#
C#7/E# f#m /D# E A E H/D#

me - rít - sünk e - rőt A menny fe - lé si - et - ni Nem

c#m f#m/A F#7/A# H E H7 E
E f#m7 E/G# H /A E/G# H7(4 -3) E

áll - va meg - pi - hen - ni A bol - dog cél e - lőtt.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
 2. A keskeny útra térünk, Ne rettentsen meg az; Ki elhívott, vezé - rünk, Tudjuk, hogy hú s igaz.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
 Mint egykor Ő tevé, Most véle s benne bízva, Arcát ki-ki fordít - sa A szent város felé.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
 3. Ó-emberünk ha szenved, Az jó nekünk, tudom; Ki vérnek, testnek enged, Az nem jár jó úton.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
 A láthatót ne bánd, Csak rázd le, mi kötözne: Hadd törjön éned össze, Menvén halálon át.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
 4. Zarándok módra járva, Legyen kezünk üres; Csak terhet vesz magá - ra, Ki pénzt, vagyont keres.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m E/G# H /A E/G# H7 E
 Hadd gyűjtsön a világ, Mi tőle el se kérjük, Kevéssel is beér - jük, Bennünket gond se bánt.

455. Testvérek, menjünk bátran

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
5. Az út el van hagyatva, Borítja sok tövis; Nehéz emelni raj - ta Még a keresztet is.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
De egy út van csupán, Így hát előre bátran, Keresztül minden gá - ton, Hű Mesterünk után.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
6. Úgy járunk itt, lenézve, Mint ismeretlenek; Sokan nem vesznek észre, Hangunk se hallva meg.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
De aki ránk figyel, Víg énekünket hallja. Szent reménység sugall - ja, Mit ajkunk énekel.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
7. Ha botlanak a gyöngék, Segítsen az erős; Hordjuk, emeljük önként, Kin gyöngesége győz.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
Tartsunk jól össze hát, Tudjunk utolsók lenni, A bajt vállunkra ven - ni E földi élten át.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
8. Menjünk vígan sietve, Hisz útunk egyre fogy; Nap megy napot követ - ve, S a test majd sírba rogy.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
Csak még egy kis tűrés! Ha Őt híven követjük: A láncot mind levet - jük S vár ránk az égi rész.

E f#m/A H7 E c#m H7/D# E c#m f#m/A E/G# H E F#7 H
9. Elmúlik nemsokára A földi vándorút, És az örök hazá - ba, Ki hű volt, mind bejut.
C#7/E# f#m /D# E A E H/D# E f#m7 E/G# H /A E/G# H7 E
Ott vár angyalsereg, Ott várnak mind a szentek, S az Atyánál pihen - tek, Megfáradt gyermekek.

Tersteegen Gellért, 1697-1769.

